

на унгаритѣ, грабили много мощи отъ светии, които прѣнасяли тържественно въ Търново, гдѣто ги посрѣщаль Архиепископътъ, на чело на духовенството и бояритѣ, въ празнично облекло.

Византийцитѣ били принудени да сключатъ миръ особено когато Калоянъ слѣдъ едно отчаянно съпротивление прѣвзелъ съ пристѣпъ Варна на 24-й Мартъ 1201 год. Така се свършила 16 годишната българска война и всичкитѣ завоевани области останѣли на българитѣ. Въ онова врѣме, българското царство, се простирало отъ Бѣлградъ до долна Марица и до Агатополю при Черно Море, и отъ Дунавскитѣ устия до Струма и Горний Вардаръ. Бѣлградъ и Браничево сж били подъ българска власть. Прѣзъ 1204 год. сѣрбско-българската граница се простирала по Морава до Нишъ. Нишъ, Призренъ, Скопие и Кюстендилъ съ всичкитѣ имъ епархии принадлежали къмъ българското царство.

Понеже Калоянъ не билъ въ добри отношения нито съ Византия нито съ Унгария, той разбралъ че му е необходимо утвърдението на царската титла. За достиганieto на тая цѣль, той по примѣра на брата си Асѣня и Петра правилъ постѣпки при папата. Въ 1200 год. пристигналъ ненадѣйно въ Търново папскій нунций, Гръцкѣй униатскѣй священникъ Доминикъ изъ Бриндизи, и донесълъ Калояну писмо отъ папата Инокентия III-й. Папата казвалъ въ писмото, че Калоянъ произхождалъ отъ старъ благороденъ римскѣй родъ и за това, безъ да се мае трѣбвало на дѣло да покаже своята прѣданность къмъ римскѣй прѣстолъ. Хитрий Калоянъ съ удоволствие се възползувалъ отъ тоя случай и задържалъ пратеника въ Търново цѣли двѣ години. Прѣзъ 1202 год. той го испратилъ назадъ. Въ отговора си до Инокентия, той искавалъ своята радостъ че Богъ му напомнюва произхождението и родътъ, но искалъ отъ папата заедно съ приеманieto му въ лоното на римската черква, императорска корона, каквато сж имали прѣдишнитѣ царие. На 4-й Юлий Търновскѣй архиепископъ Василъ потеглилъ за Римъ не само за да повторѣ прозбата за корона, но и за да изиска учрѣждение на патриаршество. Ако и да се върналъ Василъ отъ Драчъ поради заплашвания отъ грѣцитѣ, но папата му испроводилъ въ Търново прѣзъ Августъ архиепископскѣй палинужъ. Отъ